

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/92/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315206158
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8315206158.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, adresa pre doručovanie: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Regionálne riaditeľstvo Košice, Štúrova č. 7, 042 49 Košice, proti žalovaným v 1. rade U. W., K.. XX.XX.XXXX, I. O. W. XXX/XX, XXX XX Z. (V. O. J. XXXX/X, XXX XX Z.), právne zast.: Mgr. Ivanom Chvostekom - advokátom, Štefánikova 17, 066 01 Humenné, v 2. rade Q. O., K.. XX.XX.XXXX, I. O. W. Č.. XXXX/XX, XXX XX Z., v 3. rade Y. Š., K.. XX.XX.XXXX, I. O. X. Č.. XXXX/XX, XXX XX Z., v konaní o zaplatenie 3.065,86 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 21C/289/2015-130 zo dňa 24.02.2017, takto jednohlasne

rozhodol:

Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade r u š í rozsudok súdu prvej inštancie v časti o uložení žalovanému v 1. rade plniť žalobcovi nad sumu 2.149,78 eur a v celom výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto

Žalovaní v 1., v 2. a v 3. rade sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 3.065,86 eur a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovaným v 1., v 2. a v 3. rade v celom rozsahu.

Žalovaní v 1., v 2. a v 3. rade sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 183,50 eur Slovenskej republike na účet Okresného súdu Humenné vedený v Štátnej pokladnici do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal na Okresný súd Humenné dňa 20.05.2015 návrh na začatie konania, ktorým žiadal, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaných solidárne na zaplatenie sumy 3.065,86 eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaní boli odsúdení ako spolupáchatelia rozsudkom XT/XXX/XXXX zo dňa 30.08.2013 a rozsudkom XT/XXX/XXXX-XXX zo dňa 13.01.2014 za skutok, že spoločným konaním spôsobili škodu ich poisťencovi žalobcu L. Š., P.W. X, Z. a to tak, že podpálili vchodové dvere od čoho sa vznietil celý byt poistenej L. Š.. Na základe zmluvného poistenia, pretože poistená L. Š. mala uzavretú poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX so žalobcom, žalobca jej za poškodenie bytu poukázal poistné plnenie v sume 3.246,17 eur.

3. Žalobca ďalej v konaní poukázal na to, že poisťenej L. Š. plnili len skutočnú škodu, ktorú zistili po troch ohliadkach uvedeného bytu, po odpočítaní amortizácií, vychádzajúc z obvyklých cien v danom čase a jednalo sa o škodu na stavbe - byte a jednak o poškodenie hnutelných vecí. Uvedli, že na Okresnom súde Humenné sa vedie iné konanie sp.zn.: XXC/XXX/XXXX, kde poisťená L. Š.B. žalovala v prvom rade U. W., žalovaného v 1. rade a neskôr aj poisťovňu ako žalovanú v 2. rade, kde si uplatňovala nárok na náhradu škodu vo vyššej sume než žalobca jej poskytol poisťné plnenie, teda nad rámec poskytnutého poisťného plnenia. Následne voči nim žalobu zobrala späť. Žalobca zdôraznil, že si uplatňujú len skutočnú škodu podľa § 442 Občianskeho zákonníka.

4. Súd prvej inštancie vo veci vydal platobný rozkaz voči ktorému podal žalovaný v 1. rade odpor, a preto bol platobný rozkaz zrušený a vo veci nariadené pojednávanie. Žalovaný v 1. rade namietal, že žalobca plnil na základe troch faktúr, ktoré doložila poisťená L. Š.S. a to od firiem V., Z. U. V.. Tieto faktúry sú však fiktívne, a preto žalobca nemá nárok na náhradu tejto škody. Poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Humenné sp.zn.: XXC/XXX/XXXX, kde si poisťená L. Š. ako žalobkyňa uplatňuje náhradu škody voči žalovanému v 1. rade v sume 2.376,62 eur s príslušenstvom. Navrhol toto konanie prerušiť.

5. Súd prvej inštancie uznesením na čl. 97 zo dňa 17.06.2016 zamietol návrh žalovaného v 1. rade na prerušenie tohto konania do skončenia konania XXC/XXX/XXXX. V odôvodnení uviedol, že predmetom sú rozdielne nároky, pretože v tomto konaní si uplatňuje žalobcu len náhradu skutočnej škody, ktorú už plnil poisťenej L. Š., a za ktorú zodpovedajú žalovaní v 1. až v 3. rade. Naopak v tomto konaní je uplatňovaná náhrada škody nad rámec poskytnutého poisťného plnenia. Jedná sa o dva samostatné nároky.

6. Následne aplikujúc ust. §§ 813 ods. 1, 2, 450, 415, 420 ods. 1, 3, 438 ods. 1, 442 ods. 1 a 443 všetko Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“) súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, pretože nie je sporné, že došlo k protiprávnemu konaniu - trestnému činu, za ktoré zodpovedajú žalovaní v 1. až v 3. rade spoločne a nerozdielne, za čo boli odsúdení právoplatným trestným rozsudkom. Súd je ním viazaný. Týmto trestným činom spôsobili škodu. Jednalo sa o požiar bytu na ktorý bola uzavretá poisťná zmluva č. XXXXXXXXXXX- poisťenie môj dom medzi žalobcom a L. Š.. Je zrejmé, že po vyplatení poisťného podľa § 813 OZ na žalobcu, teda poisťovňu prešiel nárok na náhradu škody voči žalovaným. Žalovaní zodpovedajú podľa § 420 OZ a boli splnené všetky predpoklady na náhradu škody: protiprávne konanie - trestný čin, škoda - vyčíslená žalobcom, príčinná súvislosť medzi konaním a škodou a zavinenie, keďže sa jedná o tzv. subjektívnu zodpovednosť.

Žalobca si uplatnil nárok na skutočnú škodu, pričom je potrebné podotknúť, že na rozdiel od tvrdení žalovaných, žalobca preukázal, že uhradil len skutočnú škodu, ktorú vypočítal po zistení troch fyzických ohliadok poškodeného bytu, po určení obvyklých cien a po zohľadnení amortizácie poškodených alebo zničených vecí. Jednalo sa o poškodenie stavby - bytu, jeho súčastí a príslušenstva v sume 3.081,17 eur a poškodenie hnutelných vecí, kde plnil sumu 165,- eur ako to vyplýva z doložených dokladov.

Uplatnená suma predstavuje súčet primeraných nákladov na znovuzriadenie alebo obstaranie poškodených alebo zničených vecí, pričom sa vychádzalo z ceny opravy vecí v čase vzniku poisťnej udalosti v danom mieste obvykle. Je podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že žalobca neplnil na základe predložených faktúr poškodenou a teda obrana žalovaného v 1. rade, že boli žalobcom preplatené fiktívne faktúry je právne irelevantná. Žalobca nepreplácal faktúry ale preplatil len skutočnú škodu, ktorú zistil vlastným šetrením poisťnej udalosti. Z postupov poisťovní je súdu známe, že práve poisťovne spravidla odmietajú plniť poisťné plnenia pri takýchto poisťných udalostiach.

7. Je podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že z faktúry č. XXXXX dodávateľa X. V. žalobca nepriznal a nevyplatil z tejto faktúry po prešetrení poisťnej udalosti sumu 2.420,63 eur, ďalej z dokladov od X..V. za elektroinštaláciu žalobca nepriznal sumu 80,- eur, lebo pri ohliadke nezistil uvedené poškodenie a výmenu svetiel a z faktúry za maľovanie B. dodávateľa Š.I. Z. žalobca neplnil sumu 590,10 eur, ale len obvyklé náklady spojené s maľovaním po zohľadnení skutočnej plochy bytu.

Z toho vyplýva, že žalobca zistil výšku skutočnej škody vlastným šetrením a keďže L. Š.B. nepreukázala cenu pôvodných vecí, ktoré boli poškodené požiarom nadobúdaciami a ani inými dokladmi, vychádzal žalobca z cien obvyklých a primeraných v čase vzniku poisťnej udalosti, čo je v súlade so zákonom.

Celkovo teda žalobca plnil L. Š.B. sumu 3.246,17 eur, ktorá pozostáva z plnenia za hnutelných vecí 165,- eur a za poškodenú stavbu s príslušenstvom a súčastami sumu 3081,17 eur. Žalobca z uvedených faktúr teda, z faktúry č. XXXXX neuznal sumu 2.420,63 eur, z faktúry za elektroinštalácie neuznal sumu 80,80 eur a z faktúry B. za maľovanie neuznal sumu 590,10 eur.

Z týchto dôvodov nebolo potrebné vykonať výsluchy navrhovaných svedkov žalovaným v 1. rade, pretože žalobca nevychádzal pri plnení poisťného plnenia len z ich faktúr a dokladov, ale sám si troma ohliadkami zistil skutočnú škodu, obvyklú a primeranú cenu poškodených vecí a odpočítal amortizáciu. Následne si uplatnil žalovanú sumu voči žalovaným v 1. až v 3. rade, ktorú ešte ponížil oproti reálnemu poskytnutému poisťnému plneniu.

Súd prvej inštancie výšku požadovanej škody neponížil podľa § 450 OZ a to predovšetkým z dôvodu, že ako je zrejme zo súdneho spisu, ku škode došlo trestným činom, za ktorý boli žalovaní právoplatne odsúdení ako spolupáchatelia. Neexistujú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd prvej inštancie neponížil žalovanú sumu ani o sumu 916,08-eur uvedenú v trestnom rozsudku ako náhradu škody, lebo žalovaní do skončenia dokazovania nepreukázali, že sa jedna o tú istú škodu a je zrejme, že medzi L. Š.B. ako žalobkyňou a žalovaným v 1. rade sa ešte vedie iné vyššie uvedené konanie o náhradu škody z tej istej udalosti nad rámec vyplateného poisťného plnenia, kde súd musí skúmať aj túto skutočnosť.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 CSP a priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. Proti tomuto rozsudku v časti o zaplatenie sumy 916,08 eur a v časti o zaplatenie trov konania podal žalovaný v 1. rade včas odvolanie. Mal za to, že súd priznal žalobcovi neprávom duplicitné plnenie, a to v časti sumy 916,08 eur zo sumy 3.065,86 eur. Žalobca v 1. rade už bol raz zaviazaný nahradíť škodu poškodenej L. Š.B. vo výške 916,08 eur, a to rozsudkom Okresného súdu Humenné, zo dňa 30.08.2013, č. k. XT XXX/XXXX. Tento rozkaz žalobca aj predložil ako dôkaz v návrhu na začatie konania o zaplatenie 3,065,86 eur. Túto čiastku predstavujú kvalifikačné kritérium spôsobenej škody vo výške 916,08 eur žalobca ako aj súd prvej inštancie podľa žalovaného v 1. rade nezohľadnil a pri výpočte skutočnej škody žalobca túto sumu vo svojom návrhu na začatie konania vôbec neponížil a nezohľadnil to i napriek tomu, že mal o tom vedomosť.

10. Poukazujúc na to žiadal žalovaný v 1. rade, aby odvolací súd vec spravodlivo posúdil.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť ako vecne a skutkovo správny, keď v predmetnej veci sa prvoinštančný súd pri rozhodovaní náležite vysporiadal so všetkými zisteniami, ktoré v priebehu konania vyšli najavo. Vykonané dôkazy správne vyhodnotil a na základe ich vyhodnotenia vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Na základe uvedeného navrhol žalobca odvolaciemu súdu potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu.

12. Žalovaný v 2. rade aj žalovaný v 3. rade sa k podanému odvolaniu žalovaného v 1. rade nevyjadrili.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou žalovaným v 1. rade ako stranou sporu (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP) s tým, že z dôvodu, že žalovaní v 2. a 3. rade voči predmetnému rozsudku nepodali odvolanie, tento vo vzťahu k týmto stranám sporu (žalovaným v 2. a 3. rade) sa stal právoplatným a vykonateľným a rovnako, pokiaľ sa týka sumy 2.149,78 eur vo vzťahu k žalovanému v 1. rade sa stal rovnako tento rozsudok právoplatným a vykonateľným, nakoľko žalovaný v 1. rade z čiastky 3.065,86 eur, na ktorú bol spolu s ostatnými žalovanými zaviazaný na zaplatenie žalobcovi namietal len časť sumy vo výške 916,08 eur, preto rozsudok v časti, ktorou bol žalovaný v 1. rade zaviazaný zaplatiť žalobcovi 2.149,78 eur sa stal právoplatným a vykonateľným. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostala suma v časti 916,08 eur spolu s trovami konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade ako závislom výroku vo veci samej, nakoľko tak ako to už uviedol odvolací súd vyššie, rozsudok vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným.

14. Odvolací súd skôr ako sa zaoberal vecou samou musel posúdiť, či odvolanie jedného zo žalovaných (žalovaného v 1. rade) sa vzťahuje aj na ostatných žalovaných, ktorí toto odvolanie nepodali. Predmetom konania v predmetnej veci je nárok žalobcu, na ktorého prešlo právo na náhradu škody do výšky poskytnutého plnenia (§ 813 ods. 1 OZ) na náhradu škody voči žalovaným ako škodcom, ktorí žalobca

vyvodzoval z porušenia § 420 ods. 1 vychádzajúc pritom z ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že v prípade ak škodu spôsobí viacero škodcov, zodpovedajú títo za ňu spoločne a nerozdielne. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na rozsah odvolacieho prieskumu vymedzeného odvolacími dôvodmi žalovaného v 1. rade s poukazom na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo preto potrebné ako predbežnú otázku posúdiť, či vec je potrebné posúdiť na základe ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje spoločnú a nerozdielnú zodpovednosť viacerých škodcov, alebo podľa ust. § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda podľa ustanovenia o delenej zodpovednosti viacerých škodcov.

15. Podľa ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne. V odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody (ods. 2)

16. Z citovaného zákonného ustanovenia platí, že spoluzodpovednosť vzniká ako výsledok spoluzavinenia, či súbežnej (na sebe nezávislej) činnosti, prípadne nečinnosti, alebo zanedbania vedúceho k vzniku jedného škodlivého následku. Platná občianskoprávna úprava spoločnej zodpovednosti pritom vychádza zo spoločnej zodpovednosti viacerých škodcov, ktorá má podobu solidárnej zodpovednosti v zmysle § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Delená zodpovednosť síce môže byť vylúčená rozhodnutím súdu, ale iba v odôvodnených prípadoch, a to v závislosti od účasti škodcov na spôsobení škody. Pri škode spôsobenej viacerými subjektmi dáva zákon prednosť pravidlu spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti voči poškodenému (vyššie citovaných ustanovení cit. § 438 Občianskeho zákonníka) s tým, že vo vzájomnom pomere sa škodcovia vysporiadajú podľa ich účasti na spôsobení škody (§ 439 Občianskeho zákonníka).

17. Z procesného hľadiska ide o spoločenstvo zúčastnených strán, tak, ako je upravené v ustanovení § 76, § 77 ods. 1 CSP, pôvodne § 91 O.s.p.. Ak je žalobcov alebo žalovaných v jednej veci niekoľko, koná v konaní každý z nich sám za seba (§ 76 CSP, pôvodne § 91 ods. 1 O.s.p.) - tzv. samostatné spoločenstvo. Ak však ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane a procesný úkon jedného z nich platí pre ostatných (§ 77 ods. 1 CSP, pôvodne § 91 ods. 2 prvá veta O.s.p.); takéto spoločenstvo je nerozlučné. Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania, vyplývajúca z hmotného práva. O nerozlučné spoločenstvo ide tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi. Súdna prax, aj právnická literatúra vychádza z toho, že osoby zaviazané k solidárnemu plneniu, sú spoločníkmi samostatnými (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20Cdo 2599/98, uverejnené v časopise Soudní judikatura č. 8, roč. 2000, pod č. 90, ďalej i Občiansky zákonník II., Komentár, 1., vydanie Praha CH.Beck, 2009, str. 1531). Pri samostatnom spoločenstve koná každý zúčastnený sám za seba, voči každému zo zúčastnených môže byť samostatne (i odlišne) rozhodnuté, lehota na podanie odvolania plynie doručením rozsudku každému spoločníkovi samostatne (nerozlučný spoločník oproti tomu môže podať odvolanie včas, ak tak urobí v čase, kedy aspoň jednému z nich odvolacia lehota plynula), jej márnym uplynutím nadobúda vo vzťahu k tomuto spoločníkovi rozsudok právoplatnosť, a len čo uplynie lehota na plnenie, stáva sa aj vykonateľný. Ďalej platí, že pri solidárnom záväzku je možné požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek zo solidárne zaviazaných dlžníkov (§ 511 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka).

18. V prejednávanej veci je nespornou skutočnosťou, že všetci traja žalovaní boli právoplatnými rozsudkami (žalovaný v 1. rade rozsudkom vo veci č. k. XT XXX/XXXX zo dňa 30.08.2013, žalovaní 2. a 3. rade rozsudkom č. k. XT XXX/XXXX zo dňa 13.01.2014) právoplatne uznaní vinnými zo spôsobenia škody poškodenej od poskytnutia poisteného plnenia ktorej si žalobca odvodzuje svoj nárok uplatnený v tomto konaní, kde však žalovaný v 1. rade bol zaviazaný nahradiť škodu poškodenej vo výške 916,08 eur a naopak vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade bola poškodená odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Je nepochybné, že v prejednávanej veci teda hmotné právo umožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi (škodcovi), preto sa u žalovaných nejedná o nerozlučné spoločenstvo, kde by sa odvolanie jedného z nich vzťahovalo aj na ostatných žalovaných, a teda ako to uviedol odvolací súd vyššie, rozsudok vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade nadobudol v celom rozsahu nepodaním ich odvolania právoplatnosť a stal sa vykonateľným. Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade z dôvodu, že tento podal svoje odvolanie len v časti sumy prevyšujúcej 2.149,70 eur, nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti právoplatnosť a stal sa vykonateľným.

19. Pokiaľ sa týka napadnutej časti rozsudku žalovaným v 1. rade, ohľadom zaplatenia sumy vo výške 916,08 eur, na ktorú bol žalovaný v 1. rade právoplatne v trestnom konaní zaviazaný zaplatiť poškodenej, krajský súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 1. rade je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd musí konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tejto časti prevyšujúcej sumu 2.149,78 eur, na ktorú bol zaviazaný žalovaný v 1. rade nepreskúmateľné, nijako neodôvodnené, pričom táto nepreskúmateľnosť dosahuje takú intenzitu nesprávneho procesného postupu znemožňujúcej strane sporu (v danom prípade žalovanému v 1. rade), aby uskutočňovala jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

20. Žalovaný v 1. rade v podanom odvolaní namietal, že bol duplicitne zaviazaný zaplatiť sumu 916,08 eur v rámci sumy, na ktorú bol zaviazaný na zaplatenie v tomto konaní (v celkovej výške 3.065,86 eur), a to v rámci regresného nároku žalobcu ako poisťovne a rovnakej sumy, na základe toho istého nároku (na náhradu škody) poškodenej L. Š. v konaní vedenom pod č. k. XT/XXX/XXXX. Súd prvej inštancie napriek tomu, že mal v predmetnom spise spolu so žalobou pripojený rozsudok v tejto trestnej veci sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nijako nevysporiadal so skutkovou otázkou, či v rámci tohto regresného nároku si žalobca uplatňuje aj sumu a nárok, na ktorý bol zaviazaný žalovaný v 1. rade na náhradu poškodenej a či aj táto suma bola poskytnutá žalobcom poškodenej v rámci likvidácie škodovej udalosti. Je zrejmé, že sa nemôže jednať o res iudicata, nakoľko sa netýka tých istých účastníkov (absencia totožnosti účastníkov konania), ale pokiaľ táto suma bola poškodenej zo strany žalovaného v 1. rade uhradená, došlo v tejto časti k neoprávnenému poisťovnému plneniu zo strany žalobcu pre poškodenú, a preto v tejto časti nemá žalobca voči žalovanému v 1. rade regresný nárok na náhradu škody, nakoľko by žalovaný v 1. rade musel plniť duplicitne. Je zároveň dôležité okrem zistenia vyššie uvedenej skutočnosti, aby si súd prvej inštancie nechal pripojiť spis Okresného súdu Humenné č. k. XXC/XXX/XXXX, v ktorom si poškodená ako žalobkyňa uplatňuje len voči žalovanému v 1. rade v tomto konaní nárok na náhradu škody za účelom posúdenia, či v rámci tohto konania nedošlo k priznaniu, resp. k úhrade nároku, ktorý bol poškodenej právoplatne priznaný vo vyššie uvedenom trestnom konaní.

21. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie sa s týmito skutkovo významnými okolnosťami nevyrovnal a bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia aj keď citoval rozsudok v trestnej veci a dokonca z neho pokiaľ sa týka pasívnej legitímácie všetkých troch žalovaných vychádzal, sa nijako nevysporiadal s už právoplatným priznaním časti nároku poškodenej na náhradu škody, a to priamo proti škodcovi (žalovanému v 1. rade) a bez bližšieho zdôvodnenia priznal žalobcovi celý uplatnený nárok, spôsobil tým nepreskúmateľnosť predmetného rozsudku vo vzťahu k žalovanému v 1. rade v časti čo do sumy 916,08 eur (na ktorú bol zaviazaný žalovaný v 1. rade v trestnej veci), čo je dôvodom na zrušenie tohto rozsudku v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP ako aj v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP (v dôsledku pochybnosti o správnosti skutkového a právneho posúdenia prejednávanej veci) a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP, nakoľko v dôsledku absencie posúdenia skutkovo relevantných okolností ako ich uviedol odvolací súd vyššie sa súd prvej inštancie ani následne nezaoberal, či aj v tejto časti prešlo právo na náhradu škody z poškodenej na žalobcu.

23. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie už len vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, ktorý potom ako rozsudok vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade nadobudol právoplatnosť zostal jedinou stranou sporu na žalovanej strane, posúdiť nárok žalobcu aj v časti sumy prevyšujúcu sumu 2.149,78 eur do požadovanej sumy 3.065,86 eur (v časti rozdielu 916,08 eur) či si žalobca v tomto konaní dôvodne uplatnil svoj nárok aj v tejto časti, a to aj napriek tomu, že na zaplatenie sumy už bol žalovaný v 1. rade zaviazaný k plneniu priamo žalobkyňi. Za týmto účelom bude nevyhnutné pripojením trestného spisu presne zistiť z akých položiek pozostáva návrh na náhradu škody, ktorý bol poškodenej priznaný a či sa jedná o tie isté dielčie nároky na náhradu škody ako si uplatnila poškodená voči poisťovni, a ktorú si následne poisťovňa ako žalobca v tomto konaní uplatnila voči žalovanému v 1. rade, pokiaľ sa týka sumy 916,08 eur. Uvedené dokazovanie nie je účelné doplniť v konaní pred odvolacím súdom a až na základe doplneného dokazovania po vykonaní vyššie uvedených právnych úvah a vyhodnotení uvedených skutkových okolností bude možné, aby súd prvej inštancie posúdil nárok aj v tejto časti. Zároveň odvolací súd zrušil výrok o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, keďže tento je závislý na rozhodnutí vo veci samej vo vzťahu medzi týmito účastníkmi, pričom v

novom rozhodnutí o trovách konania rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP) vo vzťahu medzi týmito stranami sporu..

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).